

LES FESTES I EL PERILL D'EXTINCIÓ

RAFA, animador i col·laborador de festes

Tot el món espera amb ansietat l'arribada de les festes d'agost, per a gaudir-les i viure-les plenament. A l'hora de la veritat, trobem que en alguns actes la gent no col·labora així com s'esperava en un primer moment. Alguns exemples que assenyalem són el concurs d'engalanament de carrers, la cavalcada de carrosses o bé el ball de disfresses. Actes que cada any disminueixen en participació poden desaparèixer si no es dona un nou impuls. Els premis en metàl·lic són un factor important que anima la gent a col·laborar en els actes, com és el cas de les carrosses o bé el concurs de paelles. El concurs d'engalanament de carrers és un cas apart, ja que els premis són importants, però la feina es fa entre tot un veïnat, i no tots els habitants d'un carrer estan sempre d'acord a l'hora d'emprendre noves idees. Este és un dels esdeveniments festers que té més perill de desaparèixer a causa de la poca participació. El cas contrari el tro-

bem en el ball i el concurs de disfresses; la gent sempre ha estat disposada a col·laborar en esta vetllada posant a prova l'originalitat i les ganes de formar part activa de la festa. Ara bé, any rera any el concurs de disfresses ha anat decaïent pel desengany dels participants, degut a la poca importància que els organitzadors donen als premis. La gent no contribueix per guanyar diners, sinó que busca en primer lloc passar-s'ho bé, però tots aquells que s'esforcen per a afegir més atractiu a l'acte, acaben desengançant-se perquè les despeses de les disfresses no corresponen el més mínim amb els premis, i menys amb els inexistents detalls per als participants. Està clar que el més important és participar, però els premis sempre ajuden i animen la gent per als propers anys, i mantenen l'il·lusió en un acte que, com alguns altres, es troba en perill d'extinció.

María J. Albella i
Sebastià Saura A.

ES PERILLÓS ANAR EN BICICLETA PER LA NIT

EMILIO ALBELLA (11 anys)

Durant l'estiu vé molta gent d'altres pobles, molts xiquets es reuneixen i comencen a córrer de nit en bicicleta. La gent està a la fresca i com que els xiquets corren molt les persones majors tenen temor que caiguen. Molta gent ha de pujar a la vorera perquè les bicicletes passen molt raset, de vegades fan el

boig i no miren davant i poden caure o atropellar algú. Jo he vist molts xiquets que van en bicicleta, molts d'ells cauen o frenen en sec perquè no veuen que passa gent. Quan volen girar un cantonet i derapen fan molt de soroll, i això molesta. També és important dir que si als carrers del poble hi hagués

més llum, i no com ara que pareix un poble fantasma, els que van en bicicleta vorien millor per on van i no hi hauria un perill tan gran com ara.

